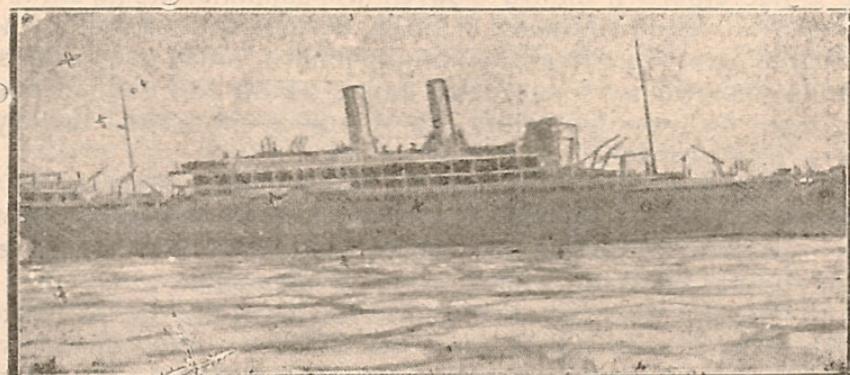

А. М. ФЕОДОРОВЪ

РОДНО МѢСТО

Въ тропическата ноќь надъ океана
Звездитѣ тѣй блестятъ! Обичамъ азъ
На моста да отида — съ капитана
Да си побѣбря, погледъ до захласть
Въ небето впилъ, кѫде върви кервана
Съзвезденъ и рои се той всечасъ.
Ей Ахернаръ съ одежда огньоткана,
Ей Южний Кръстъ, Конпусъ, като алмазъ;
На родний сводъ, далеченъ и безкраенъ,
Тѣхъ нѣма ги. Ала защо безспиръ
Една звезда все дира въ звездна ширъ?
Полярната звезда съ свѣтликъ потаенъ
Приветъ ми праща въ чуждата страна
И сещамъ, сякашъ, родна свѣтлина.

Прев. С. ЧИЛИНГИРОВЪ

ЖЕКО

ПРИ ПОРТО ЛАГОСЪ

Леко вълнитѣ приплискатъ,
Слънцето западъ преваля;
Патици шумно отлитатъ,
Ято ятата преваря.

Нѣкой далече тамъ пѣе,
Чезне гласътъ му въ безкрай...
Сребъренъ месецъ огрѣя —
Блѣсъкъ, просторъ и омая...